

ha parat de recollir més i més adhesions i signatures de persones i entitats de pes específic en aquell país. La qüestió s'ha complicat en les darreres setmanes, amb la detenció i l'empresonament, sense cap mena de judici, d'alguns dels autors del manifest, acusats de col·laboració amb activitats terroristes, entre els quals hi ha un matemàtic. Després de l'exposició dels fets, la professora Tanbay va expressar la seva total confiança en les persones afectades, i va assegurar que simplement són acadèmics que expressen les seves opinions, que no tenen absolutament res a veure amb el terrorisme i que són víctimes directes de la persecució política d'un govern cada cop més obscur i corrupte. Va posar fi a la intervenció, visiblement afectada, demanant el suport de l'EMS en tot allò que pogués fer. Davant la indignació dels que l'escoltàvem pels fets que estava narrant,

Pavel Exner li va respondre que l'EMS escriuria en breu una carta al president turc per condemnar els fets i demanar l'alliberament de les persones empresonades, i una carta al president Schulz per demanar-li que intervingués, des del Parlament Europeu, per resoldre aquest cas. Com podeu imaginar, aquell matí les converses informals durant la pausa per al cafè van ser monotemàtiques.

La reunió es va tancar amb un debat general entre tots els assistents sobre educació matemàtica, en què tots vam poder explicar l'estat de la qüestió a casa nostra i les idees i iniciatives que s'hi han posat en marxa. A la una del migdia, el president va agrair l'assistència de tothom, va donar la reunió per acabada i ens va emplaçar a tornar-nos a trobar a la propera reunió de presidents, a Lisboa, el 2017.

Enric Ventura
Vicepresident de la SCM

Noticiari

Publicacions Electròniques de la SCM

Una de les tasques que ens hem proposat des de la SCM és difondre textos matemàtics entre la comunitat matemàtica de parla catalana, ja siguin d'interès general o més especialitzats.

Amb aquest objectiu, la SCM va posar en marxa fa uns quants anys una col·lecció, les Publicacions Electròniques de la SCM, que complementa la publicació de revistes com ara el *Butlletí* o el *Notícies*. La idea central de la col·lecció és la publicació, amb caràcter obert i universal, de treballs de recerca, de divulgació, de contingut històric o d'interès general a l'entorn de les matemàtiques. Poden ser llibres en format electrònic o treballs que, per la seva longitud o contingut, no tindrien cabuda natural en les revistes de la Societat.

La publicació electrònica de materials docents i de recerca, a través dels contractes de lliure accés avui en dia disponibles, té alguns avantatges destacats: la immediatesa, és a dir, la ràpida disponibilitat i difusió del material

elaborat; la gratuïtat, amb llibertat d'accés i llibertat de còpia universals, o la possibilitat d'incorporar els recursos digitals i els enllaços que els autors facilitin, a banda de l'edició en paper d'un nombre limitat d'exemplars a disposició de l'autor. Tot això sense menyscabament d'una edició acurada, d'acord amb uns criteris editorials bàsics determinats pel Comitè Editorial i després d'una atenta revisió normativa del Servei de Llengües de l'IEC.

Aquest darrer aspecte ens duu a plantejar el tema de la llengua, una qüestió que no és menor en la literatura científica i acadèmica. Genèricament, les publicacions s'editaran en llengua catalana, amb l'excepció d'aquelles obres més especialitzades que, pel seu contingut, s'adrecin a un públic especialista que pugui anar més enllà dels Països Catalans. Mostra de la diversitat d'intencions i de l'abast que es pretén amb les Publicacions Electròniques són els cinc treballs publicats fins ara:

1. J. Grané (ed.), «Sessions de preparació per a l'Olimpíada Matemàtica».
2. R. Nolla, «Estudis i activitats sobre problemes clau de la Història de la Matemàtica».
3. M. Kac (trad. P. Viader), «Independència estadística en probabilitat, anàlisi i teoria de nombres».
4. A. Reventós, C.J. Rodríguez, «Una lectura del Disquisitiones generales circa superficies curvas de C.F. Gauss».
5. A. Reventós, «Geometria axiomàtica».

Us convido a fer un passeig per aquestes obres i el seu contingut tot clicant a l'enllaç <http://blogs.iec.cat/scm/publicacions/publicacions-electroniques/>.

La Junta vol impulsar i reprendre la col·lecció amb nous títols i continguts. El primer pas en aquest sentit és la publicació, al llarg del primer semestre del 2016, del sisè volum de la sèrie:

6. A.K. Khintxin (trad. A. Lladó), «Tres perles de la Teoria de Nombres».

Tal com diu l'Anna Lladó en el pròleg, és una petita joia de la literatura matemàtica que és a l'abast d'un públic molt general, incloent-hi estudiants de secundària amb interès per la nostra disciplina, amb un contingut, d'altra banda, d'una certa sofisticació.

Des del Comitè Editorial de la col·lecció ens hem proposat editar entre un i dos volums l'any. És per això que encoratgem tots els membres de la Societat i, més generalment, de la comunitat matemàtica catalana, interessats a difondre continguts matemàtics mitjançant la col·lecció esmentada que ens contacteu per analitzar la viabilitat i l'adequació dels projectes a les Publicacions Electròniques.

Com demostren els títols anteriors, hi ha la possibilitat d'editar traduccions d'obres en altres llengües. No podem estar-nos de fer, però, un advertiment previ als qui estiguen interessats a publicar una traducció, ja que el caràcter obert i universal de la col·lecció no sempre és compatible amb els drets de traducció. Si teniu intenció d'elaborar una traducció per a les Publicacions Electròniques, contacteu-nos per valorar-ne la viabilitat.

Pere Pascual
Comitè Editorial

El nou Departament de Matemàtiques de la UPC

El Consell de Govern de la Universitat Politècnica de Catalunya del passat 8 d'octubre del 2015 va aprovar la creació del nou Departament de Matemàtiques com a resultat de la fusió dels anteriors departaments de Matemàtica Aplicada I, II, III i IV. Al mateix temps, s'aprojava un reglament provisional per un any i es nomenava Oriol Serra cap de departament durant aquest període de transició.

Com va passar també en altres universitats politècniques de l'Estat espanyol, organitzades a partir d'escoles que tenien llarga tradició, la formació dels departaments a la dècada dels vuitanta es va articular al voltant de les grans escoles d'aquell moment: industrials, camins, telecomunicació i informàtica, que van donar lloc als quatre departaments de matemàtica aplicada que hi havia a la UPC fins al 2015

(l'àrea d'arquitectura en va ser una excepció, ja que va incorporar els matemàtics involucrats en altres departaments).

Amb el temps es va anar veient que les fronteres entre aquests quatre departaments eren només administratives, i sovint traspassades per les creixents relacions acadèmiques entre els seus membres i els grups de recerca. En el context actual d'aprimament de les estructures administratives amb vistes a una gestió més eficient de la universitat, i l'articulació de la comunitat matemàtica en projectes transversals com la BGSMath, ha conduït a aquesta fusió entre departaments que agrupa, ara sí, la majoria dels matemàtics de la UPC en una sola unitat administrativa. A l'excepció de l'àmbit d'arquitectura, que es manté, s'hi ha afegit ara la d'enginyeria civil, que engega un projecte